

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 8354/2543

พนักงานอัยการจังหวัดตรัง โจทก์ นาย ภูชิต จิตต์ชูชื่น จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 219 ตร., ป.วิ.อ. มาตรา 221, ป.วิ.อ. มาตรา 218, ป.วิ.อ. มาตรา 219, ป.วิ.อ. มาตรา 220

ย่อ / หลักกฎหมาย

ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก และศาลอุทธรณ์ภาค 9 มิได้กลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตร. ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นจะอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้เฉพาะในคดีซึ่งห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 218, 219 และ 220 เท่านั้น จะอนุญาตตามมาตรา 219 ตร. ไม่ได้ จำเลยฎีกาขอให้ลงโทษสถานเบาและรอกการลงโทษจำคุกเป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการลงโทษของศาล อันเป็นฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาไม่รับวินิจฉัย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องว่า จำเลยพาอาวุธปืนสั้นมีเครื่องหมายทะเบียน ซึ่งเป็นของจำเลยและจำเลยยิงปืนดังกล่าว บริเวณบ้านจัดสรร บ้านหัวควนนาวงซึ่งเป็นหมู่บ้านและทางสาธารณะโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย ขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิ, 72 ทวิ ประมวลกฎหมายอาญามาตรา 371, 376, 91 คืบของกลางแก่เจ้าของ จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ. 2490 มาตรา 8 ทวิ วรรคหนึ่ง, 72 ทวิ วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371, 376 เรียงกระทลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานพาอาวุธปืนเป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืนฯ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 4 เดือน ฐานยิงปืนโดยใช้เหตุจำคุก 10 วัน รวมจำคุก 4 เดือน 10 วัน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา 78 คงจำคุก 2 เดือน 5 วัน คืบของกลางแก่เจ้าของ ไม่รอกการลงโทษจำคุกแต่ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นลงโทษกักขังแทนมีกำหนด 2 เดือน 5 วัน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 23 จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 9 พิพากษายืน จำเลยฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ศาลฎีกาวินิจฉัย "คดีนี้ศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษกักขังแทนโทษจำคุก และศาลอุทธรณ์ภาค 9 มิได้พิพากษากลับคำพิพากษาศาลชั้นต้น จึงต้องห้ามมิให้คู่ความฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญามาตรา 219 ตร. ซึ่งตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 221 ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาหรือลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นจะอนุญาตให้ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงได้เฉพาะในคดีซึ่งห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 218, 219 และ 220 เท่านั้น จะอนุญาตให้ฎีกาในคดีซึ่งห้ามฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 219 ตร. ไม่ได้ จำเลยฎีกาขอให้

ลงโทษสถานเบาและรอการลงโทษจำคุกเป็นการโต้เถียงดุลพินิจในการลงโทษของศาล อันเป็นฎีกา
ในปัญหาข้อเท็จจริง ดังนั้นการที่ผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้น
อนุญาตให้จำเลยฎีกาคดีนี้และศาลชั้นต้นส่งรับฎีกาของจำเลยมานั้นจึงไม่ชอบ ศาลฎีกาไม่รับ
วินิจฉัย" พิกษายกฎีกาจำเลย

องค์คณะ

สมชาย พงษ์ธา · กมล เพียรพิทักษ์ · จรัส พวงมณี

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/8354/2543>